

62. számú Egyezmény

az érvényes biztonsági előírásokról az építőiparban

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1937. június 3-án huszonharmadik ülészakára ült össze, és

Figyelembe véve, hogy az építőipar komoly baleseti kockázatokat rejt magába, és, hogy e kockázatok csökkentése emberiességi és gazdasági szempontból szükséges, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az építőipari munkavállalókra vonatkozó biztonsági előírásokról az állványzatok és emelő berendezések segítségével végzett munka kapcsán, - amely kérdés az ülészak napirendjének első pontjaként szerepelt, és

Figyelembe véve, hogy kívánatos minimális biztonsági normákat megállapítani anélkül, hogy azok az általános alkalmazás során túlságosan merev követelményeket szabnának, miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre, melyet egy biztonsági mintaszabályzatot magába foglaló Ajánlás is kísér,

a mai napon, 1937. június 23-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a "Biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Egyezmény," néven idézhető:

I. RÉSZ. AZ EGYEZMÉNYBEN RÉSZES FELEK KÖTELEZETTSÉGEI

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy olyan törvényt és rendeleteket fogad el:

- (a) amelyek biztosítják a jelen Egyezmény II-IV. részében foglalt általános rendelkezések alkalmazását;
- (b) amelyek értelmében az illetékes hatóság jogosult olyan rendelkezéseket kibocsátani, amelyek a lehetőség szerint, és amennyiben az országban fennálló viszonyok mellett kívánatos, a biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Ajánláshoz csatolt mintaszabályzat, vagy a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által a jövőben ajánlandó bármely módosított mintaszabályzat rendelkezéseinek, vagy e rendelkezésekkel egyenértékű rendelkezéseknek érvényt szerezhetnek.

2. Ezen felül minden tagállam kötelezi magát arra, hogy három évenként jelentést juttat el a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalhoz, amelyben feltünteti, hogy milyen mértékben érvényesültek a biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Ajánláshoz csatolt mintaszabályzat vagy a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által a jövőben ajánlandó bármely módosított mintaszabályzat rendelkezései.

2. cikk

1. A jelen Egyezmény II-IV. részeiben foglalt általános rendelkezések alkalmazását biztosító törvények és rendelkezések hatálya kiterjed a mindenfajta épület építésével, tatarozásával, átalakításával, karbantartásával és lebontásával kapcsolatos minden helyszíni munkára.

2. Az említett törvények és rendelkezések előírhatják, hogy az illetékes hatóság, az érdekelt munkaadók és munkavállalók szervezeteivel való konzultáció után, ha ilyenek vannak, teljesen vagy részben kizárhatja az általa kibocsátott rendelkezések alkalmazását, ha olyan munkálatokról van szó, amelyet általában ésszerű biztonsági feltételek mellett szoktak végezni.

3. cikk

A jelen Egyezmény II-IV. részeiben foglalt általános rendelkezések alkalmazását biztosító törvényekben és rendelkezésekben és azokban a szabályzatokban, amelyeket az illetékes hatóság a biztonsági előírásokról (építőipar) szóló 1937. évi Ajánláshoz csatolt mintaszabályzat érvényesítése céljából kibocsát:

- (a) meg kell követelni, hogy a munkaadó az illetékes hatóság által jóváhagyott módon hozza az összes érintettek tudomására e törvényeket és rendelkezéseket,
- (b) meg kell jelölni a törvények és rendelkezések betartásáért felelős személyeket,
- (c) megfelelő büntetéseket kell előírni a kötelezettségek megsértéséért.

4. cikk

Minden tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy gondoskodik olyan felügyeleti rendszer fenntartásáról, amely biztosítja az építőiparban érvényes biztonsági előírásokról szóló törvények és rendelkezések tényleges alkalmazását.

5. cikk

1. Ha valamely tagállam területe nagy kiterjedésű olyan vidékeket foglal magába, ahol az alacsony népsűrűség vagy a fejlettség szintje miatt a jelen Egyezmény rendelkezései az illetékes hatóság megítélése szerint nem alkalmazhatók, ez a hatóság kizárhatja az Egyezmény alkalmazását az említett vidékekre, éspedig akár általánosságban, akár olyan kivételekkel, amelyeket bizonyos helységekre vagy bizonyos természetű építkezésekre indokoltnak tart.

2. Minden tagállam köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke értelmében a jelen egyezmény végrehajtásáról előterjesztendő első éves jelentésében megjelölni azokat a vidékeket, amelyekre nézve igénybe kívánja venni a jelen cikk rendelkezéseit. Azon túl egy tagállam sem veheti igénybe a jelen cikk rendelkezéseit más vidékekre nézve, mint amelyet ily módon bejelentett.

3. Minden tagállam, amely a jelen cikk rendelkezéseit igénybe veszi, köteles későbbi évi jelentéseiben megjelölni azokat a vidékeket, amelyekre nézve lemond arról a jogáról, hogy a szóban forgó rendelkezéseket igénybe vegye.

6. cikk

Minden tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy minden évben közli a Nemzetközi Munkaügyi Hivatallal az olyan balesetek számára és csoportosítására vonatkozó legfrissebb statisztikai adatokat, amelyek a jelen Egyezményben említett munkakörökben foglalkoztatott személyeket érik.

II. RÉSZ. AZ ÁLLVÁNYZATOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

7. cikk

1. Minden olyan munka esetén, amelyet létrával vagy más módon nem lehet veszély nélkül végezni, megfelelő állványzatokról kell gondoskodni a munkavállalók részére.

2. Az állványzatokat csak:

- (a) hozzáértő és felelős személy irányítása alatt;
- (b) a lehetőséghez képest hozzáértő és ilyen természetű munkában jártas munkások foglalkoztatásával

szabad felszerelni, leszerelni vagy jelentősen átalakítani.

3. Minden állványzatot, az azzal kapcsolatos berendezéseket és minden létrát:

- (a) jó minőségű anyagból kell készíteni;
- (b) az alkalmazott terhelésekhez és erőkhöz mérten megfelelő szilárdsággal kell megszerkeszteni;
- (c) jó állapotban kell tartani.

4. Az állványzatokat úgy kell felszerelni, hogy szabályszerű használat esetén egyetlen részük sem mozdulhasson el helyéből.

5. Az állványzatokat nem szabad túlterhelni és a terheléseket lehetőleg egyenletesen kell elosztani.

6. Emelő berendezéseknek az állványzatokra való szerelése előtt speciális óvintézkedéseket kell foganatosítani az állványzatok szilárdságának és állékonyságának biztosítására.

7. Az állványzatokat időszakonként hozzáértő személynek kell felülvizsgálnia.

8. A munkaadó, mielőtt megengedi, hogy munkásai valamely saját maguk, vagy más által felszerelt állványzatot használatba vegyenek, bizonyosodjon meg arról, hogy az állványzat tökéletesen megfelel a jelen cikk követelményeinek.

8. cikk

1. A vízszintes állványszakaszokat, az átjárókat és lépcsőket:

- (a) úgy kell felszerelni, hogy egyetlen részük se hajoljon meg túlzott mértékben vagy egyenlőtlenül;
- (b) úgy kell felszerelni és karbantartani, hogy az adott körülmények között minél kisebb legyen annak kockázata, hogy az ott dolgozó személyek megbotlanak vagy megcsúsznak;
- (c) minden akadálytól mentesen kell tartani.

2. Ha a vízszintes állványszakasz, az átjáró, a munkahely és a lépcső szintje bizonyos, az ország törvényeiben és rendeleteiben meghatározandó magasságot meghalad:

- (a) minden vízszintes állványszakaszt és minden átjárót összekötő deszkával kell ellátni, kivéve, ha más megfelelő biztonsági rendszabályokat fogantatosítottak;
- (b) minden vízszintes állványszakasznak és minden átjárónak eléggé szélesnek kell lennie;
- (c) minden vízszintes állványszakaszt, átjárót, munkahelyet és lépcsőt megfelelő védőkorláttal kell ellátni.

9. cikk

1. Épületek padlóján vagy vízszintes állványszakaszon lévő minden nyílást olyan eszközzel kell ellátni, amely alkalmas a személyek és tárgyal lezuhanásának megakadályozására, kivéve azt az időt és azt a mértéket, ami a személyek közlekedésének, valamint az anyagok szállításának és mozgásának lehetővé tételéhez szükséges.

2. Ha az ország törvényeiben és rendeleteiben meghatározandó bizonyos magasságnál magasabban fekvő olyan tetőn kell embereket alkalmazni, ahol fennáll a személyek vagy anyagok lezuhanásának veszélye, megfelelő óvintézkedéseket kell tenni a személyek és anyagok lezuhanásának megakadályozására.

3. Megfelelő óvintézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy az állványzatokról vagy más munkahelyekről netán lehulló tárgyak emberekben kárt ne tehessenek.

10. cikk

1. Gondoskodni kell arról, hogy minden vízszintes állványszakaszt és minden más munkahelyet biztonságosan meg lehessen közelíteni.

2. Minden létrát megbízhatóan kell rögzíteni, a létrának olyan hosszúnak kell lennie, hogy a használat során minden helyzetben biztos támaszt nyújtson a kéznek és lábnak.

3. Minden munkahelyet és az oda vezető utakat is kellően meg kell világítani.

4. Megfelelő óvintézkedéseket kell tenni a villamos berendezésekkel kapcsolatos veszélyek elhárítására.

5. Az építkezés helyén lévő anyagokat nem szabad úgy felhalmozni vagy elhelyezni, hogy az embereket veszélyeztethesse.

III. RÉSZ. AZ EMELŐBERENDEZÉSEKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

11. cikk

1. Az emelő berendezéseket és szerkezeteket, úgyszintén azok rögzítőit, kapcsolvasait és tartóit:

- (a) jó mechanikai szerkezettel, jó minőségű anyagokból, megfelelő szilárdsággal és nyilvánvaló hibáktól mentesen kell elkészíteni;
- (b) jó karban és működőképes állapotban kell tartani.

2. Minden kötélnek, amelyet anyagok emelésére, lebocsátásra vagy felfüggesztésére használnak, jó minőségűnek, eléggé szilárdnak, és nyilvánvaló hibáktól mentesnek kell lenni.

12. cikk

1. Az emelő berendezéseket és szerkezeteket a munkahelyen való felszerelésük után, de használatba vételük előtt meg kell vizsgálni, megfelelően ki kell próbálni és az ország törvényeiben és rendeleteiben előírandó időszakonként működésük helyén újból felül kell vizsgálni.

2. Minden láncot, gyűrűt, horgot, kapcsot, csigát és teherfelvonót, amit anyagok emelésére, lebocsátására vagy felfüggesztésére használnak, időszakonként ellenőrizni kell.

13. cikk

1. Darut és minden más emelőgépet csak megfelelően képezett kezelő kezelhet.

2. Olyan személy, aki nem érte el az ország törvényeiben és rendeleteiben meghatározott életkort, nem kezelheti az emelő berendezéseket, ideértve az állványzatok csörlődobját is, és nem adhat jelzéseket a berendezés kezelőjének.

14. cikk

1. Minden emelésre, lebocsátásra vagy felfüggesztésre használt emelő berendezésre, lánkra, gyűrűre, horogra, kapocsra, csigára és teherfelvonóra nézve alkalmas módon meg kell határozni a megengedett hasznos terhelést.

2. Minden emelő berendezésen és az előző bekezdésben említett minden emelőeszközön láthatóan fel kell tüntetni a megengedett hasznos terhelést.

3. Olyan emelő berendezéseken, amelyeknek megengedett hasznos terhelése változó, világosan fel kell tüntetni minden hasznos terhelést, úgyszintén azokat a feltételeket is, amelyek mellett a kérdéses hasznos terhelés megengedett.

4. Az emelő berendezések és a jelen cikk 1. bekezdésében említett emelőeszközök egyetlen részét sem szabad a megengedett hasznos terhelésen túl megterhelni, kivéve a kísérleti célból történő terhelést.

15. cikk

1. Az emelő berendezések hajtóműveit, fogaskerekeit, erőátviteli egységeit, villamos vezetőkeiket és más veszélyes részeit hatékony védőberendezéssel kell ellátni.

2. Az emelő berendezéseket el kell látni olyan eszközökkel, amelyek a legkisebbre csökkentik azt a veszélyt, hogy a terhek véletlenül leereszkednek.

3. Alkalmas óvintézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a felfüggesztett terhek bármely részének véletlen elmozdulásából eredő veszély a legkisebbre csökkenjen.

IV. RÉSZ. A VÉDŐFELSZERELÉSRE ÉS ELSŐSEGÉLYRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

16. cikk

1. Gondoskodni kell arról, hogy minden szükséges személyi védőfelszerelés a munkahelyen alkalmazott személyzet rendelkezésére álljon, és bármikor azonnal használható legyen.

2. A munkavállalók kötelesek a rendelkezésükre bocsátott felszerelést használni, a munkaadóknak pedig ügyelniük kell arra, hogy az érdekeltek körültekintően használják az ilyen felszerelést.

17. cikk

Ha a munkálatokat olyan hely közelében végzik, ahol vízbefúlás veszélye forog fenn, gondoskodni kell minden szükséges felszerelésről úgy, hogy az könnyen hozzáférhető legyen, és minden intézkedést meg kell tenni, hogy a veszélyben lévő személyeket gyorsan ki lehessen menteni.

18. cikk

Alkalmos óvintézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a munka közben megsérült személyek haladéktalanul elsősegélyben részesüljenek.

V. RÉSZ. ZÁRÓRENDELKEZÉSEK

19. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

20. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

21. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

22. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

23. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

24. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 22. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépése napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

25. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.